

Ooperilaulja Väino Puura hellitas 70 aasta juubelil kõige kallimaid inimesi

Šarmantne ooperilaulja Väino Puura tähistas kolmapäeval, 17. veebruaril 70 aasta juubelit nii muusikalilaval särades kui ka vastuvõtuga kõige kallimatele ja lähedasematele inimestele oma pikaaegse töökoha, rahvusoper Estonia Valges saalis.

Koroonaajale kohaselt mahutati Estonia teatrisaali näomaskides muusikalipublikut hajutatult ning ka vastuvõtul tuli silmas pidada ettevaatusabinõusid. Enne lõbutsemist tegi juubilar aga tublit tööd, teistele jäi vaatamisrõõm. Nimelt kehastus bariton Väino Puura esmalt Papa Carloks ja astus üles Olav Ehala muusikalis „Buratino“, mis algas kell 12 päeval.

Südamlikult laulis Buratino isa Papa Carlo: „Oma hinge ei või müüa / Kuri ilm las udutab / Ainult seda omaks hüüa / Mis su hinge puudutab!“. Etenduse lõppedes külvati juubilar laval üle palavate õnnesoovide ja lillesülemitega.

30. jaanuaril 1951. aastal ilmale tulnud Väino jätkas kolmapäeval, 17. veebruaril oma juubeli pidulikku tähistamist vaid valitud külalistele mõeldud vastuvõtuga Estonia Valges saalis. Ooperi- ja operetisolistile omaselt kõlas ka lauluviise, kui vastuvõtule kogunesid Väinole kõige lähemad ja kallimad inimesed, eesotsas särava abikaasa Sirje Puuraga. Rõõmsameelne juubilar hellitas siira ja vahetu tähelepanuga kõiki kohaletulijaid.

Sirje ja Väino abiellusid 1974. aastal veel tudengitena ning on tänase päevani õnnelikult koos. 2017. aastal ilmus Estonia teatri kauaste tippsoolistide ühine elulooraamat "Sirje ja Väino Puura. Elu nagu operett" (Tammerraamat), mille pani kirja Evelin Kivimaa. Raamatust saab lugeda, et muusikakoolis õppimise ajal laulis Väino 1971.-1973. aastal Vanemuise teatri kooris. Esimese rolli sai ta seal Luigi Cherubini ooperis „Medea“ 1971. aastal. Ta oli Saadik: tuli kohale, oda käes, ja tõi kirja kuskilt teisest maakonnast. 1972. aastal esietendunud muusikalis „Kes usub muinasjutte“ oli Väinol juba üks peaosadest, Sõber - hoogne roll, lakkide lehvides ja kitarri mängides võitis ta tüdruku südame.

See oli ainult aja küsimus, millal armastajapaarist Sirjest ja Väinost saab armunud paar ka laval. Esmakordne võimalus laulda teineteisele armusõnu - publiku ees, Estonia laval ooperi peosalistena - saabus neil konservatooriumi diplomilavastuses „Figaro pulm“ (1976). Sama ooperiga lõpetasid konservatooriumi mõlemad Puurad: Väino kui nutikas teener Figaro ning Sirje kui tema kihlatu, võluv kammerneitsi Susanna.

Estonia teatri solistideks said Sirje ja Väino mõlemad 1976. aasta sügisel. Väino pika solistikarjääri jooksul on kolmel korral ette tulnud déj'à-vu: sama lavastus, sa-ma roll. Imre Kálmáni operetis „Silva“ laulis ta nii 1995. kui ka 2010. aasta lavastuses parun Feri

Teleleht
26.02.2021 00:00
Evelin Kivimaa
85000
47,48

Teater Vanemuine
Rahvusoper Estonia
Estonia teater
Teater

rolli. Puccini „Boheemis“ kehastas Väino baritonipeaosa Marceli (ehk Marcellot) 1977. aastal ja ka 1993. aastal. Giuseppe Verdi ooperis „Traviata“ (itaaliakeelses variandis „La traviata“) laulis ta Germonti suurt rolli kahel korral - 1976. aastal juba valmis lavastusega liitudes ning 1997. aastal.

Igal hääleliigil on erinev tessituur ehk hääleulatus madalaimast helist kõrgeimani, millises vahemikus artist suudab laulda, nii et tulemus on kuulajale nauditav. Oma solistikarjääri jooksul hüppas Väino korduvalt üle baritoni tessituuri piiride, lauldes nelja tenorirolli: René „Krahv Luxemburgis“ (1986), Sándor Barinkay „Mustlasparunis“ (1993), krahv Danilo „Lõbusas leses“ (2002) ja krahv Balduin Zedlau „Viini veres“ (2004).

Situatsioonikoomikast pungil muusikalis „Sugar“ (2000) kehastas Väino aga kontrabassimängija Jerryt, kes koos sõbramehega vajab hädasti tööd ... ja seda nad ka said. Naisorkestris! Jerry/Daphne kaksikroll sobis hea huumorisoonega Väinole nagu valatult.

Muusikalist „Suvitajad“ (1977) välja kasvanud komöödia „Siin me oleme!“ (1978) kuulub Eesti kultusfilmide hulka, mille värvikaid kilde - „Me oleme Tallinnast! Me maksame!“ - teab rahvas peast.

„Ma löön ta nii segamini, et pärast tuleb passi järgi kokku lappida!“ mõirgas meremees Mart, kui kuulis, et sõber Timmu oli endale napsanud linalaka neiukese Liina. Tänu jõulise Mardi rollile sai Väino aga laiemalt tuntuks ja armastatuks üle Eesti.

Fotod: Erki Pärnaku JUUBELIETENDUS: 70 aasta juubelit tähistav Väino Puura kehastas 17. veebruaril Papa Carlot muusikalis „Buratino“.

Evelin Kivimaa

Artikkel on ilmunud veebruaris Õhtulehes